

offentlige Stemme vælge en ny Rigsdag (Hør!), lad den saa møde her, og saa er der ikke mere Tvivl om, hvad Stemningen er. Forøvrigt vil jeg optage Ministeriets Betragtningssaaende og sige, at det er min Overbeviisning, at den offentlige Stemning netop i den Retning har gjort store Fremskridt siden 1848; det er min fuldeste Overtydning, at Mange ere komne til den Overbeviisning, at Fæstebefolkningen her i Landet nu er uheldigere stillet, end den var i 1848 og før 1848, og hvorfor ere de komne til denne Erkjendelse? Fordi de ere komne til en fuldstændigere Indsigt i Forholdene. Denne Lov har i denne Henseende gjort store Fremskridt; den har gjort store Fremskridt selv ligeoverfor Regjeringen, og den har gjort store Fremskridt i denne Forsamling. Jeg husker godt den Tid i denne Forsamling, da man, naar vi vilde bringe denne Sag paa Bane, holdt os tilbage og raadede os til ikke at skabe Forviklinger for Regjeringen, da man sagde: vent til den Tid kommer, hvor det kan stee uden skadelige Forviklinger; men nu ere vi komne dertil, at tildeels de samme Mænd sige: gaae fremad, I kunne gjøre det, uden at der vil opstaae Forviklinger. Er det ikke et meget stort Skridt fremad? (En Stemme: Regjeringen bryder sig ikke mere om det!) Et andet Medlem siger: Regjeringen bryder sig ikke mere om det. Jo, den bryder sig ligesaameget om det nu som dengang, og vi, idetmindste jeg for min Part, behandler Sagen paa samme Maade som dengang. Vi erkjendte dengang, at det var sandt, at Regjeringen havde vigtigere Sager for, end at soie selv saa vigtigt et Forlangende, og vi gave Tid. Dersom det skulde vise sig, at den nuværende Regjering ikke soier sig, hvad jeg troer, den gjør, naar begge Thing blive enige, saa siger jeg: jeg følger det Raad, I tidligere have givet mig; jeg giver den Tid i dette Diemed, som I Andre kræve derfor, og Ret gjorde. I, da I krævede det, og Ret gjøre vi, naar vi give Tid. Dersom den Tid var, hvor jeg troede mig istand til at kunne sige: dersom Regjeringen ikke soier denne Sag igjennem, saa lad os opgive vor besindige, fornuftige og rolige Bei, ved at nægte Finansloven — det er det Middel, man bruger, naar man vil tvinge en Regjering

og bringe den til at afgjøre en Sag —, og dersom Regjeringen da ikke vil, saa skulle vi godt kunne udføre den Gjering, saa stillede Sagen sig anderledes; men dertil er idetmindste jeg for min Part ikke kommen, og rimeligviis kommer jeg aldrig dertil; thi jeg betragter mig ikke som dygtig Mand nok til at gjøre det. Men, havde jeg den Overbeviisning, at Sagen stillede sig saaledes, at det enten maatte stee eller Regjeringen ikke vedblive at være Regjering, saa var det den nu antydede Bei, man maatte gaae. Denne Bei ligger, som sagt, ikke for nu, og det vilde være en skadelig Bei at følge i dette Dielik; saaledes har jeg forstaaet min ærede Ven her bagved, da han udtalte, hvad han nylig sagde, at han ikke havde istand at give mere Frist end høist nødvendigt; men han vil vedblive at give den Frist, som man i saa lang Tid har givet for vigtigere Sager. Altsaa troer jeg, at vi paa denne Maade ere ganske vel stillede ligeoverfor den ærede Regjering; jeg troer, at vi ikke vige et Skridt tilbage, vi søge at skaffe os Bistand for den Overbeviisning, at denne Lov er nødvendig, og, naar saa den Tid kommer, at den er gaaet igjennem i begge Thing, saa afvente vi først, hvad Regjeringen vil gjøre, saa er Tiden kommen til at tage en Beslutning derom. At staae nu og true med knyttede Næver for ikke at handle til den Tid, isald man vil, det anseer jeg for den sletteste Bei, man kunde betræde, og den Maade, hvorved man vil vinde mindst Spillerum. Hvad det ærede Medlem for Maribo Amts Aede Valgfreds (Mourad) har raadet om en særskilt Anvendelse af Loven paa visse enkelte Dele af Landet, det, troer jeg, vilde, selv om man kunde finde en Form, hvori det bestemtere kunde udtales, end det allerede er udtalt igjennem Loven, have meget store Vanskeligheder. Naar det imidlertid ligger for til anden Behandling, saa haaber jeg ganske sikkert at finde det ærede Medlem paa det Sted, hvor denne Sag kan blive meget nøie drøftet, og den fortsener under enhver Omstændighed Overveielse; men vi maae vel lægge Mærke til, at, inden 2 Maanedere ere gaaede, ville vi kunne have en meget klarere Indsigt om, hvad Frivilligheden betyder, end vi nu have. Vi have seet, jeg troer det er omtrent $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$